

Мотиви към Присъда № 6 от 29.02.2024г. по НОХД № 331/2023г. по описа на Районен съд – Бяла

Производството е по общия ред.

Районна прокуратура – Русе, ТО – Бяла, е внесла обвинителен акт срещу К. В. К. от гр.Б., обл.М., за това, че през периода от месец юли 2019г. до месец юли 2023г., в гр.Бяла, обл.Русе, след като бил осъден да издържа свой низходящ – дъщеря си В. Кова В.а, родена на 06.02.2016г., с влязло в сила на 03.04.2019г. Решение № 92 по гр.д. № 826/2018г. на Районен съд – Бяла, за изменение на месечна издръжка по Решение № 132 по гр.д. № 307/2017г. на Районен съд – Бяла, влязло в сила на 11.07.2017г., от 120 лева на 150 лева, чрез нейната майка и законен представител С. С. С., съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски – общо 49 месечни вноски в размер на 150 лева всяка, на обща стойност 7 350 лева – престъпление по чл.183, ал.1 от НК.

В съдебно заседание, представителя на РП – Русе, ТО-Бяла поддържа обвинението и пледира за признаването на подсъдимия за виновен, като не му бъде налагано наказание, предвид разпоредбата на чл.183, ал.3 от НК.

Защитникът на подсъдимия пледира за признаване подсъдимия за виновна, като не бъде налагано наказание на основание чл.183, ал.3 от НК.

След като се запознах с материалите по делото, установих следната фактическа обстановка:

Подсъдимия К. В. К. е роден наг. в гр.П. Т., обл.В.Т., български гражданин, средно образование, женен, безработен, неосъждан, с адрес в гр.Б., обл.М., ж.к.“С. п.“, бл.“С....“ № 1, ЕГН *****.

Св. С. С. и подсъдимият К. живеели на семейни начала, като по време на съвместния им живот на 06.02.2016г. се родило детето им В. Кова В.а. След раждането на детето, родителите се разделили, като с Решение № 132 по гр.д. № 307/2017г. на Районен съд – Бяла, влязло в сила на 11.07.2017г., родителските права били предоставени на майката. Със същото решение било постановено заплащане на месечна издръжка от страна на подсъдимия в размер на 120 лева. С Решение № 92 по гр.д. № 826/2018г. на Районен съд – Бяла, влязло в сила на 03.04.2019г., размерът на издръжката бил увеличен от 120 лева на 150 лева.

Подсъдимият знаел за постановените съдебни решения и задължението за издръжка, но независимо от това той бездействал и не изпълнявал задължението си. Било образувано и изпълнително дело № 82/2017г. в СИС при Районен съд – Бяла, като последната постъпила сума в размер на 120 лева била на 27.06.2019г. по този повод св. С. подала жалба до Районна прокуратура – Русе и след извършване на проверка било образувано досъдебно производство. Подсъдимият продължил да бездейства и не изпълнявал задължението си за издръжка и в хода на разследването за периода месец юли 2019г. до месец юли 2023г. от назначената в хода на разследването съдебно-счетоводна експертиза било установено, че подсъдимият не изпълнил общо 49 месечни вноски за издръжка в общ размер на 7 350 лева.

В хода на съдебното производство са представени вносни бележки за заплатена издръжка преди края на съдебното следствие, а разпитана в съдебно заседание св. С. заявява, че е получила плащане за неплатени издръжки за периода от месец юли 2019г. до месец юли 2023г. и към настоящият момент задължението било изпълнено.

Изложената фактическа обстановка се установява от приобщените по делото по реда на чл.283 от НПК доказателства.

Всички доказателства, разгледани поотделно и в тяхната съвкупност, установяват по безспорен начин извършването на престъплението, както и авторството на подсъдимия К.. Същите не са оспорени от страните. Не са налице каквито и да било противоречия в

доказателствената съвкупност по делото, които с оглед разпоредбата на чл.305, ал.3 от НПК да налагат излагането на подробни мотиви, относно това кои доказателства съдът приема и кои отхвърля. Съдът намира, че както писмените, така и гласните доказателства безспорно доказват приетата за установена от съда фактическа обстановка по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Задължението за издръжка е основно и безусловно задължение и възниква за родителите от правопораждащия юридически факт от категорията на юридическите събития, който в случая е раждането на детето. От този момент, за всеки един от двамата родители възниква задължение да издържат децата си. Предвид факта, че се касае за издръжка на малолетно дете не е налице ограничението, свързано със затрудненията, които се създават на правно задълженото лице.

Престъплението по чл.183 от НК е от категорията на т. нар. продължени престъпления. От обективна страна то се характеризира с това, че през периода на бездействие, деецът осъществява непрекъснато състава на престъплението, което се преустановява или с предприемане на дължимото активно поведение или с преустановяване на престъпното състояние поради независещи от извършителя обстоятелства. В случая е налице съставомерно деяние, изразяващо се в бездействие – съзнателно неизпълнение на задължението за издръжка в размер на две или повече вноски, а именно 49 месечни вноски в размер на 7 350 лева.

Предвид на това, съдът намира, че е осъществен състава на престъплението, за което подсъдимият К. е привлечен към наказателна отговорност за престъпление по чл.183, ал.1 от НК.

От обективна страна, подсъдимият в периода от месец юли 2019г. до месец юли 2023г., включително, в гр.Б., обл.Р. след като била осъден да издържа свой низходящ – дъщеря си В. К.ова В.а, родена на 06.02.2016г., с влязло в сила на 03.04.2019г. Решение № 92 по гр.д. № 826/2018г. на Районен съд – Бяла, за изменение на месечна издръжка по Решение № 132 по гр.д. № 307/2017г. на Районен съд – Бяла, влязло в сила на 11.07.2017г., от 120 лева на 150 лева, чрез нейната майка и законен представител С. С. С., съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски – общо 49 месечни вноски в размер на 150 лева всяка, на обща стойност 7 350 лева.

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимия при форма на вината пряк умисъл. В съзнанието на същия са намерили отражение всички елементи на състава на престъплението, а именно, че е осъден да издържа свой низходящ, както и че не е изпълнил задълженията си през инкриминирания период.

Съдът намира, че са налице предпоставките за привилегията на чл.183, ал.3 от НК, а именно да не накаже подсъдимия, с оглед изпълняване на задължението преди постановяване на присъдата от първата инстанция. Това следва от обстоятелството, че в проведеното съдебно заседание се събраха доказателства за изпълнение на задължението през инкриминирания период

и не са настъпили други вредни последици за пострадалия.

С оглед на това съдът намира, че подсъдимият К. следва да бъде признат за виновен в престъплението, за което е привлечен към наказателна отговорност, като не му наложи наказание, съобразно разпоредбата на чл.183, ал.3 от НК.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: /п/